

det min Overbevisning, og jeg tror, at de fleste ere af den Mening, at et General-konsulat netop i Spanien vilde være til langt større Nytte, især da den ærede Udenrigsminister selv har udtalt, at en særlig Grund til at have Gesandt i Spanien er den forøgede Handelsforbindelse med Spanien. Det kan ikke være Tvivl underkastet, at det vilde være af Interesse, at den Mand, vi havde til at repræsentere vort Land derne, havde de fornødne Kundskaber til at være til Nytte paa den anførte Maade. — Dermed tror jeg nogenlunde at have motiveret min Ansøelse, men jeg vil derefter tilføje, at det har forbaudet mig noget at høre den ærede Ordfører sige, at man havde tænkt sig, at Konsulerne kunde ansættes i Norge, Nord-Tyffland og i England. Jeg tror netop, at det er det modsatte af det, som Handelsstanden og Skibsarten ønsker. Saaledes som jeg har forstaaet de Folk, der have Forstand derpaa, mene de, at netop der, hvor de have deres Agenter og de fleste Forbindelser og paa Steder, der ligge saa nær ved os, behøve de ingen Konsuler, der kunne de klare sig selv. Man maa antage, at en Købmand i Kjøbenhavn maa lige saa godt kunne besørge sine kommercielle Interesser i Malmø og Kristiania som i Aarhus uden at have en Konsul til Siede, men i alle Tilfælde have vi jo Gesandtskaber der, som maatte kunne paatage sig de øvrige Pligter lige over for Handel og Industri uden at have Konsuler i disse Lande, og navnlig noget saa kostbart som udsendte Konsuler. Nej, det Handel, Industri og Skibsfart forlanger, det er at faa Konsuler der, hvor det gælder om at faa ny Forbindelser, hvor vi ere ukendte, hvor vi ingen Agenter have, de vilde have udsendte Konsuler i Amerika, Kina, Afrika og ved Middelhavet, men her omkring skulle vi nok ved egne Agenter sørge for vore Affærer. Vi faa jo nu snart Telefon til Sverige, saaledes at den ærede Udenrigsminister kan sidde paa Amalienborg og telefonere til sin Kollega i Stockholm, hvad skulde vi saa med udsendte Konsuler i det Land, og om Tyffland og England gælder det samme. Det er dog aldeles unaturligt i England, hvor Forbindelserne ere saa nær knyttede til hinanden, at hvert Hus har sine Agenter. Der er ingen, der ikke ved, hvorledes han skal forholde sig i det ene og andet Forhold i England, Tyffland og Sverige, af den Grund behøve vi ikke at ansætte udsendte Konsuler foruden Gesandtskaber. Det forekommer mig rigtignok, at det vilde være i høj Grad ødselt, og som den ærede Ordfører for Mindretallet sagde, vi have kun

150,000 Kr., og vilde vi ødsle med udsendte Konsuler paa den Maade, saa maa vi langt, langt, langt højere op. Derfor siger jeg til den ærede Udenrigsminister, at naar jeg har gjort den Bemærkning i Betænkningen, saa er det for at faa Vejlighed til at gøre den Hensigt til ham, som dog faar stor Indflydelse paa denne Sags Gang: økonomiser med den, ansæt ikke for mange og ikke for nær ved, lad os faa dem ud, hvor det virkelig kan siges, at vore Landmænd kunne staa raadvilde og trænge til Støtte og Vejledning, men ikke der, hvor vi have baade vore Handelsforbindelser, og hvor vi have vore fortrinlige og vel stillede Gesandtskaber.

Udenrigsministeren (Reed og Thott):

Den Flertalsbetænkning, som foreligger her, er jo en nøjere Udvikling af de ny Standpunkter, som kom frem ved denne Sags 1ste Behandling, Standpunkter, som jeg den Gang i det væsentlige kunde slutte mig til, og jeg skal ogsaa straks sige, at jeg i det hele kan slutte mig til Flertallets Betænkning i den Form, hvori den foreligger her. Jeg ser ikke rettere end, at den Afgift, der efter dette Forslag, som her foreligger, vil komme til at paahvile Skibene, i det hele og store ikke er meget forskellig fra den Afgift, som i dette Øjeblik paahviler dem. Jeg er ganske entg i, at den bliver nedsat en Del for de Dampskibe, som gaa i fri Fragtfart, og som i dette Øjeblik antages at svare noget lignende som 1½ Kr. pr. Ton mod den Krone, som dette Forslag paalægger dem. Det er muligt, at de Dampskibe, som gaa i faste Route, maatte til Dato ikke have svaret en større Afgift end 90 Ore pr. Ton, men paa den anden Side vilde de jo ved dette Forslag blive lettede for en Del Byrder, for en Del Ubehageligheder, efter deres egen Mening, hvad der sikkert rigelig vil opveje denne Forhøjelse. For Sejlskibene er det naturligvis meget vanskeligt, for ikke at sige umuligt, at sige, hvor meget Afgiften i dette Øjeblik har været. Jeg skal dog gøre opmærksom paa, at der har været et Maximum i den gamle Konsulatafgift, i den Afgift, som skulde gives i en enkelt Havn, af 30 Ore. Da nu her hele Afgiften bliver ansat til 35 Ore om Aaret, antager jeg, at dette i alt Fald kan tjene lidt som Maalestok. Med Hensyn til, hvad en saadan Lov skal indbringe, antager jeg ogsaa, at den Udtalelse, som den ærede Ordfører kom med, er overensstemmende med, hvad jeg har faaet oplyst om denne Sag. Det er naturligvis meget vanskeligt at sige, hvilke Skibe, der gaa i indenrigs Fart og